

بر فراز برج‌های دوبی شب زنده‌داران را کسی به نماز صبحگاهی فرا نمی‌خواند!

خوردند و هم پیاز را هم غارت شدند و هم بنام اسلام شمشیر بر گردنشان فرود آوردند و زبانشان را بریدند!

بعدها، وقتی برج سازی در تهران و مشهد متوقف شد و حجت‌الاسلام سابق غلامحسین کرباسچی شهردار تهران در برابر حجت‌الاسلام محسنی اژه‌ای در دادگاه ایستاد و ساختمان سازی در تهران متوقف شد، برج سازی در دوبی شروع شد. دو حجت‌الاسلامی که هر دو فارغ التحصیل مدرسه حقانی قم بودند و شجره اولی - کرباسچی - بیش از دومی به روحانیت باز می‌گشت و در قم ریشه داشت.

منطقه آزاد "جبل علی" دوبی ابتدا رقیب منطقه آزاد کیش شد و مدیران آن کمر "مرتضی الویری" را شکستند که در جزیره آزاد تجاری کیش حکم می‌راند. جبل علی، سپس به کانونی دفاتر بزرگترین شرکت‌های تجاری جهان تبدیل شد و بسیاری از شرکت‌های تجاری جهان که در ابتدا قصد استقرار در کیش را داشتند، بی‌اعتماد به آینده ایران و نگران از آینده نا مطمئن حاکمیت چندگانه جمهوری اسلامی تخته‌پوست خود را در دوبی پهن و بانک‌های این شیخ نشین را صندوق‌دار خود کردند! توسعه شهرک‌های اطراف "جبل علی" با سرعت توفان دریائی

شروع شد. تجارت، سیاست و سیاحت نام ۲۰۰ تا ۲۵۰ پروازی شد که هر هفته از ایران وارد فرودگاه دوبی شدند. شهرک "DUBAI MARIA" از دل همین پروازها بیرون آمد، همچنان که سرمایه‌گذاری خانواده هاشمی رفسنجانی در خطوط هواپیمائی دوبی و پیوند خوردن آن با شرکت هواپیمائی ماهان، که سرمایه و مدیریت آن را خانواده هاشمی رفسنجانی برعهده دارند از دل همین پروازها بیرون آمد! آنچه در تهران ممکن نبود، در DUBAI MARIA ممکن شد؛ چه در سیاحت و سیاست و چه در تجارت. آنچنان که اکنون بسیاری از ایرانیانی که از اروپا و امریکا راهی ایران می‌شوند، پرواز دوبی - تهران را به خطوط دیگر ترجیح می‌دهند، حتی مسافرانی که از استرالیا راهی تهران می‌شوند توقف و گشتی در دوبی و DUBAI MARIA را به فرودگاه‌های زوریخ و فرانکفورت و دیدن پلیس‌های موبور اروپائی ترجیح می‌دهند. اگر در زوریخ و فرانکفورت پلیس برای مسافران ایرانی چشم نازک می‌کند و در کیف و جیب ایرانی‌ها دنبال فرماندهان القاعده می‌گردد، در دوبی پلیس نرمخو گمرک فرودگاه دنبال سرکیسه شل و جیب پُر پول می‌گردد. کافی است این هر دو را داشته باشی تا پلیس فرودگاه دوبی همان نقشی را ایفاء کند که ماموران یونیفورم پوش مقابل هتل‌های بزرگ اروپائی برای میهمانان هتل!

فاز اول شهرک Maria تا سال ۲۰۰۴ آماده تحویل است. این فاز دارای ۶ برج است با ۶۴ ویلا که در هر برج حدود ۱۱۰ واحد آپارتمانی قرار دارد. امارات متحده عربی، از همان ابتدا که خشت روی خشت در Maria گذاشته شد اعلام کرد که آماده فروش این آپارتمان‌ها و ویلاها به خارجی‌هاست. در دوبی، آن خارجی که دولت امارات عربی از آن نام می‌برد کسی نیست جز پولدارهای جمهوری اسلامی. در جمهوری اسلامی یافتن آنکه پول دارد و می‌تواند در دوبی آپارتمان در برج بخرد و یا ویلا در دوبی همان است که در تهران برج نشین است و اگر صاحب وثیقه‌ای ۵ میلیارد تومانی نباشد، با صاحبان این وثیقه‌های افسانه‌ای در ارتباط است. بر فراز این برج‌ها کسی اذان نمی‌گوید و شب زنده‌داران خواب زده را به نماز صبحگاهی فرانمی‌خواند!

قیمت هر آپارتمان ۳ خوابه ۱۴۰ متری از ۸۷۵۰۰۰ (۲) شروع می‌شود و ۷ میلیون درهم برای ویلاها می‌رسد. بازاربازها و کاربدستان شرکت‌های واسطه فروش این آپارتمان‌ها با فروش‌های فوق‌العاده از

در آب‌های شیخ نشین دوبی، ساختمان بهشت کوچکی را در یک جزیره مصنوعی آغاز کرده‌اند، که حدس و گمان‌های بسیاری در باره آن وجود دارد. از جمله این حدس و گمان‌ها میزان سرمایه‌ایست که برای این پروژه در نظر گرفته‌اند و کسانی که در این سرمایه‌گذاری سهم دارند و یا از هم اکنون برخی تاسیسات آن را پیش خرید کرده‌اند. از آنسوی آب، کسی سرمایه و نقدینگی از آب گذشته‌ای را از قلب تهران تا قلب این جزیره مصنوعی منتقل کرده‌است؟

از نقدینگی سرگردانی که در اختیار صاحبان قدرت و ثروت در جمهوری اسلامی است، در کنار بگژیروبیندها، زندان کردن این و آن، قتل و بستن مطبوعات جزیره‌ای مصنوعی نیز در دل آب‌های دوبی سر از آب بیرون می‌آورد. در این جزیره، بدور از هر چشم تیزیابی می‌توان ملاقات‌های مهم سیاسی و شاید هم غیر سیاسی را ترتیب داد. آنچه که نه در تهران، بلکه در هتل‌های دوبی هم دیگر ممکن نیست و با سرعت فاش می‌شود.

امنیت؟ زیاد نگران آن نباید بود. قایق‌های توپدار سپاه پاسداران و پروازهای اختصاصی شرکت هواپیمائی ماهان هر نوع امنیتی را تضمین می‌کنند! نام جزیره مصنوعی "PALM" است و تجهیزات عظیم لایروبی و نقل و انتقالات از ساحل دوبی نیز دیده می‌شود.

برای برپائی "ونیز" در ایتالیا نیمی از جنگل‌های اروپا را قربانی کردند و برای برپائی جزیره مصنوعی Palm در دوبی نیمی از آرزوهای مردم ایران برای رهایی کشور از عقب ماندگی را (۱)۰ ونیز را تجار بزرگ ایتالیا در اوج اقتدار سرمایه‌داری تجاری و در رقابت با بازرگانان اسپانیائی و پرتغالی بنا کردند و PALM را تجار به قدرت رسیده در جمهوری اسلامی و عقب مانده‌ترین مناسبات سرمایه‌داری در ایران.

شهرک‌سازی در دوبی

پروژه‌های شهرک‌سازی، پس از اعلام محاصره اقتصادی ایران توسط امریکا و اروپا و آغاز گشایش دفاتر تجاری در این شیخ نشین خلیج فارس شروع شد. اجناس را یک لا به دوبی منتقل کردن و چند لا به ایران. آنکه به خاک سیاه نشانده شد مردم ایران بودند که هم چوب را

عیاش‌ترین و فاسدترین سوداگران عرب در اتحاد با همتایان ازبک خود، روی پول ایرانی‌ها حساب باز کرده‌اند. همان حسابی که مایکروسافت، برج‌سازان محلی و ۰۰۰ باز کرده‌اند!

- ۱- ونیز را روی سطح ایجاد شده و از آب بیرون آمده تنه درخت‌های عظیم بلوطی که کنار هم در کم عمق‌ترین قسمت دریا فرونشاندند بودند بنا کردند و گفته می‌شود نیمی از درخت‌های اروپا را با پول تجار و حمایت کلیساها برای انتقال به این نقطه و ساختن جزیره ونیز قطع کردند.
- ۲- هر دلار برابر ۳۶۷ درهم است.

آخرین نمایشگاه امارات متحده در تهران به دویی بازگشتند. برج "فیروزه" زودتر از هر برج دیگری پیش فروش شد.

این نمایشگاه در تهران تمام شد اما سفر متقاضیان برای بستن قرارداد خرید ویلا و آپارتمان به دویی چنان ادامه یافت که گسترش شهرک‌سازی و برج‌سازی در دویی را اجتناب ناپذیر کرد. هرکس در دویی صاحب ملک باشد اجازه اقامت دائم در دویی را کسب می‌کند و این اقامتی وسوسه‌انگیز برای آن کسانی در حاکمیت جمهوری اسلامی است که از عاقبت کار در جمهوری اسلامی نگرانند و جای پائی را برای عقب‌نشینی‌های آینده جستجو می‌کنند. این همان وسوسه و دوراندیشی است که از دل آب‌های دویی، در قامت جزیره افسانه‌ای PALM سر برآورده است.

اینترنت سیتی

پیش از MARINA، شهرک INTERNET CITY در دویی تاسیس شده بود که مهر معتبر "مایکروسافت" ضامن بقای آنست. شاید ۹۰ تا ۹۵ در صد ساکنین دویی ندانند مایکروسافت یعنی چه و کاربرد اینترنت چیست؟ اما آنها که این شهرک را بنا نهاده و مایکروسافت را به آن دعوت کرده‌اند، پیش از آنکه نگاهی به اطراف خود در دویی داشته‌باشند به آن دورها، به ایران چشم دوخته‌اند. به بازار پررونق اینترنت در آن و به سطح بالای روشنفکری - دانشجوئی آن، که قاهره با تمام سوابق دانشگاه "الازهر" توان رقابت با آن را ندارد. در تهران به صهیونیسم ناسزا می‌گویند و برای اسرائیل شاخ و شانه می‌کشند، اما سرمایه اسرائیلی گشتی در دویی زده و با سودی دولاپهنا، که از جیب ایران درآورده به تل‌آویو باز می‌گردد. بزرگترین نمایشگاه کامپیوتری دویی که هر سال برپا می‌شود در آغوش شهرک INTERCITY رشد کرده و بزرگ شده‌است. نام این نوزاد پرقدردت JETEX است، که هر سال در دویی بزرگترین قراردادهای کامپیوتری را منعقد کرده و سال بعد پر توان‌تر و امیدوارتر به دویی باز می‌گردد. بانک‌های پررونق دویی با ثبت این معاملات و ذخیره پول تجار بزرگ ایرانی در بورس‌های بزرگ جهانی قد علم کرده‌اند.

گرمای هوا در فصل "خرما پزان" دویی شاید خرما را شیرین کند، اما پیش و بیش از خرما کام تجار ایرانی، بانک‌های کارگزار این تجار و شرکت‌های بزرگ صادر کننده کالا به ایران را شیرین می‌کند. جدال این دو گرما، در طول روزهای بلند تابستانی، که قوی‌ترین کولرهای گازی نیز در کاهش آن برای صاحبان ثروت نقش دارند، با غروب آفتاب به نتیجه می‌رسد. روز و گرما با هم به پایان خط می‌رسند و سود و گردش شبانه با هم به ساحل دریا می‌آیند!

فساد و عیاشی در کنار تجارت

ثروت مردم غارت شده ایران، به خونی می‌ماند که در رگ‌های سوداگران عرب در گردش است و خون فاسد را فاسدتر می‌کند. در کنار دختران جوان ایرانی که با کاروان "تجارت جنسی" از اقصی نقاط ایران به شیخ نشین‌ها منتقل می‌شوند، شبکه‌ای رقیب، دختران کم سن و سال تاشکندی را اخیراً به دویی منتقل کرده‌است. آنها به هتل‌ها رفت و آمد دارند، روسی و ازبکی را با ۴۰-۵۰ لغت انگلیسی و عربی صحبت می‌کنند، اما وقتی برای خرید در بازار دویی ظاهر می‌شوند فارسی شکسته بسته شان بهتر از انگلیسی و عربی است!